

Trends in long-term survival of patients with chronic lymphocytic leukemia from the 1980s to the early 21st century

Brenner H, Gondas A, Pulte D et al., *Blood* 111, 2008, 4916-4921

Úvod:

Přestože chronická lymfocytární leukémie (CLL) stále zůstává nevyлéčitelným onemocněním pomocí standardní terapie, nové léčebné přístupy jako chemoimunoterapie či alogenní transplantace s sebou nesou potenciál prodloužení celkového přežití (OS) pacientů. Cílem této studie bylo zhodnotit vývoj dlouhodobého přežití pacientů s diagnózou CLL od 80. let 20. století do roku 2004 za použití nové metody periodické analýzy.

Metodika:

Do této analýzy bylo zařazeno celkem 20 847 pacientů starších 15 let, u nichž byla CLL diagnostikována v letech 1973–2004. Veškerá data z tohoto období poskytla databáze SEER (*Surveillance, Epidemiology and End Results*), založená *National Cancer Institute (NCI)* ve Spojených státech amerických. Pětileté a desetileté přežití bylo zhodnoceno pro kalendářní období: 1980-1984, 1985-1989, 1990-1994, 1995-1999 a 2000-2004. Kromě absolutního přežití se hodnotilo také přežití relativní, které porovnává přežití CLL pacientů ve srovnání s ostatní populací.

Výsledky:

	Kalendářní období		rozdíl
	1980-1984 počet pacientů (%)	2000-2004 počet pacientů (%)	
5leté absolutní přežití			
Všichni	54,2	60,2	6 %
15-59 let	76,6	81	4,4 %
60-69 let	66,4	74,5	8,1 %
70-79 let	49,8	58,5	8,7 %
80 let a více	24	30	6 %
10leté absolutní přežití			
Všichni	27,8	34,8	7 %
15-59 let	46,5	58,9	12,4 %
60-69 let	38,1	48,1	10 %
70-79 let	20,8	30	9,2 %
80 let a více	6,7	6,4	-0,3 %
5leté relativní přežití			
Všichni	69,2	75,2	6 %
15-59 let	80,8	84,1	3,3 %
60-69 let	75,8	82,7	6,9 %
70-79 let	66,3	74,3	8 %
80 let a více	48,4	56,9	8,5 %
10leté relativní přežití			
Všichni	46	55,4	9,4 %
15-59 let	53,1	64,5	11,4 %
60-69 let	52,6	62,7	10,1 %
70-79 let	42,1	55	12,9 %
80 let a více	32,7	29,6	-3,1 %

V období 1980-1984 bylo po 5 letech od stanovení diagnózy naživu 54,2 % pacientů, tento poměr se v letech 2000-2004 zvýšil na 60,2 % - bez výraznějšího rozdílu pro jednotlivé věkové skupiny. V rámci 10letého absolutního přežití zaznamenala největší vývoj skupina pacientů ve věku od 50-59 let, naopak nejstarší pacienti nad 80 let stagnovali na cca 6 %. K omezení vlivu ostatních faktorů (komorbidit, obecně vyšší mortalita pacientů ve starším věku) bylo zhodnoceno i relativní 5leté a 10leté přežití – pomalejší vzestup relativního přežívání pacientů s CLL ve všech věkových

skupinách odráží vyšší frekvenci pozdějšího úmrtí ve spojitosti s CLL a obecně absenci kurativní terapie pro pacienty s diagnózou CLL.

Závěr:

První aplikace metod periodické analýzy ke zhodnocení věkově specifického dlouhodobého přežívání pacientů s CLL ukázala pozvolné zlepšování pětiletého i desetiletého absolutního přežití pacientů s touto diagnózou, což jistě souvisí s časnější diagnostikou onemocnění, novými terapeutickými postupy (chemoimunoterapie, alogenní transplantace), z nichž některé mají i kurabilní potenciál.

Naopak zlepšení podpůrné péče během terapie a utváření vhodnějších léčebných režimů pro seniory odráží zlepšení pětiletého přežití v této věkové skupině.

Zpracovala: MUDr. Anna Panovská , Interní hematooonkologická klinika FN Brno